

for engagementet og spild af tid. Men som sagt, folkeskoleloven skal nu gennemføres, og vi er i Socialdemokratiet sikre på, at den vil give et positivt bidrag til kvaliteten i skolen.

Vi er tilfredse med, at undervisningsministeren, som det fremgik af redegørelsen, er meget optaget af, at indførelsen af folkeskoleloven skal ske med vægt på kvalitet i folkeskolen og på kvalitet i selve undervisningen.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Hans Peter Baadsgaard var inde på, at kvaliteten i folkeskolen var kommunernes ansvar, og jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om ikke hr. Hans Peter Baadsgaard mener, at det også er Folketingets ansvar. Man har igennem de sidste mange år set, at mange folkeskoler er blevet nedslidt i en grad, så både vægge og borde og stole er ødelagte og ramponerede, hvor lokalerne trænger til at blive pyntet op, og hvor der ikke er et fælles miljø for eleverne, hvor de kan være. På mange måder er folkeskolen blevet en nedslidt sag. Er det trods alt ikke også en folketingsopgave at holde lidt øje med det?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Når jeg udtrykte mig på den måde, jeg gjorde, om at det er kommunernes ansvar, var det sådan set blot for at præcisere den arbejdsdeling, der er.

Det er Folketinget, der giver lovene, det er Folketinget, der opstiller rammerne. Men vi har lavet en decentralisering af de dele her, og det er formelt kommunerne, der har ansvaret for, at undervisningen i folkeskolen kommer til at foregå efter de love, der er givet herinde fra. Det er formelt kommunerne, der har ansvaret for økonomien, men det skal ikke betyde, at vi skal fralægge os ansvaret. Vi skal følge med i det, og vi skal bidrage til det dér, hvor vi kan gøre det herindefra. Jeg ville blot gøre rede for den arbejdsdeling, der er i den decentraliseringsproces, vi har været igennem. Det er ikke et spørgsmål om at skyde det fra sig, det er kun en præcisering af, at sådan hænger det nu engang sammen.

Jeg ved ikke, om det er Enhedslistens tanke, at det skal gå den anden vej, sådan at det igen skal være statens opgave at påtage sig disse forpligtelser, også de rent formelle. Den udvikling vil jeg ikke anbefale, men det kan vi jo se forskelligt på.

Formanden:

Så er det hr. Anders Mølgaard som ordfører. Der bliver lejlighed til korte bemærkninger senere, hr. Bruno Jerup.

Anders Mølgaard (V):

Megen samfundsudvikling og samfundsdebat er kendetegnet ved egenskaber, som vi genkender fra dynamikken i pendulet. En periode med stærk prioritering af ét felt vil ofte på et givet tidspunkt udløse en reaktion, fordi et andet felt er blevet overset. Pendulets næsten naturbetingede svingninger kan naturligvis også findes inden for pædagogikken og skolens verden – hvert årti sin strømning.

I den sidste generation har vi sat menneskelige egenskaber som selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, fleksibilitet og medindflydelse i centrum i skolens hele hverdag. Og med god grund. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at disse karaktertræk vil blive stadig mere centrale og uundværlige egenskaber i en verden præget af en voldsom dynamik og uforudsigelighed. Netop derfor har danske børn og den danske skole i internationalt perspektiv et virkelig flot udgangspunkt.

Og jeg siger udgangspunkt. Engagerede lærere og forældre har været skolens drivkraft bag denne udvikling. Vore børn og vor skole har nogle styrkesider, som det meste af verden misunder os. Men dette stærke udgangspunkt må ikke blive en sovepude. Vi må have overskud til at erkende, at vi måske også har bløde punkter, områder, hvor vi ligefrem svigter.

For mange gymnasier, handelsskoler, tekniske skoler, sågar universiteter melder om unge, som har problemer med basale færdigheder som det at læse, skrive og regne, og det er dybt uacceptabelt. Men mest alarmerende er nok den internationale læseundersøgelse, som dokumenterede, at elever i danske tredjeklasser er både langsommere og mere usikre læsere end stort set alle andre landes elever på samme alderstrin.

Når man betænker læsningens fundamentale betydning for indlæringen, må alarmknappen blinke hos alle dem, der ønsker vore børn noget godt.

Jeg tror, vi bør lægge øre til Johan Skjoldborg, som for 100 år siden sagde følgende på et møde i Han Herred:

»Skolens opgave kan bestemmes som den at oplyse og dygtiggøre børnene til at få det mest mulige ud af det liv, der venter dem, en skole